

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Μεγάλος ντόρος γίνεται τον τελευταίο καιρό – ειδικά μετά την περίφημη “έξοδο από τα μνημόνια” για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων αναφορικά με τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας (ΣΣΕ). Οι συλλογικές συμβάσεις είναι συμφωνίες που καθορίζουν τις συνθήκες εργασίας και τις αμοιβές στους χώρους εργασίας, συνάπτονται ανά κλάδο μεταξύ των οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, και καλύπτουν όλους τους

ασφαλιστικές εισφορές. Αυτό οδήγησε σε ακόμη μεγαλύτερη επισφάλεια, αβεβαιότητα και πειθάρχηση. Σήμερα ελάχιστοι εργαζόμενοι γνωρίζουν τους όρους της σύμβασής τους κι αυτό είναι η πιο ουσιώδης απαξίωση και των ΣΣΕ.

Παράλληλα οι κατάπτυστες “ενώσεις προσώπων” έριξαν τους μισθούς κάτω από τις ΣΣΕ, αφού οι 8 στις 10 επιχειρησιακές ΣΣΕ συνάπτονται από αυτές, ως καρικατούρα εκπροσώπησης των εργαζομένων

εργαζόμενους της χώρας. Από το 2011 και μετά είχαν μειωθεί δραστικά. Ουσιαστικά η πλειοψηφία των εργαζομένων πληρώνονταν με βάση την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, με τον άθλιο μισθό πείνας των 586 ευρώ για τους άνω των 25 και 510 κάτω από αυτή την ηλικία. Με αυτό το υπέροχο δώρο, τα αφεντικά πέτυχαν όχι μόνο φτηνότερο εργατικό κόστος, αλλά μέσω των προφορικών συμφωνιών, υποτίμησαν ακόμη περισσότερο τους μισθούς. Εγκαθίδρυσαν σε απόλυτη συνεργασία με τον κρατικό μηχανισμό την συνθήκη της παράνομης μισθοδοσίας, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι τα νόμιμα είναι ελάχιστα λεφτά επομένως η πληρωμή “στο χέρι” φαινομενικά ελαφρώς αυξημένη, εγγυάται μια πιο αξιοπρεπή διαβίωση. Έτσι τα περισσότερα αφεντικά κατάφεραν να μη δίνουν δώρα και επιδόματα και να βάζουν στην τσέπη τις

και πρακτικά λειτουργούν ως επικυρώσεις τον εργοδοτικών εισηγήσεων. Μέσα σε όλα αυτά, σε πολλές επιχειρήσεις ο μισθός κρύφτηκε πίσω από μικρό-επιδόματα ή ακόμη χειρότερα εξαπλώθηκε το φαινόμενο να πληρώνεται μέρος του με κουπόνια για σουπερμάρκετ. Όλα αυτά θα συνεχίσουν να ισχύουν, μετατρέποντας σε κενό γράμμα την επαναφορά της ισχύος των ΣΣΕ.

Κι έρχονται τώρα τα αριστερά φυντάνια διαχείρισης της εξουσίας, να προβάλλουν πανηγυρικά ότι αυτοί θα επαναφέρουν την ισορροπία στις εργασιακές σχέσεις, καθώς και ότι αυτοί νοιάζονται για το εισόδημα των εργαζομένων! Όταν πριν ένα χρόνο οι ίδιοι διεμβόλιζαν την δυνατότητα κήρυξης απεργίας, όταν οι ίδιοι ευθύνονται για την ανασφάλιστη εργασία, όταν οι ίδιοι δεν κάνουν τίποτα για την απορρύθμιση του ωραρίου, την εντατικοποίηση της

δουλειάς και τα χαμηλά μεροκάματα. Η “φιλεργατική” τους πολιτική δεν μπορεί να ξεπεράσει το όριο να γράψουν μερικούς ανεφάρμοστους ουσιαστικά νόμους ή να κάνουν όμορφες δηλώσεις στα ΜΜΕ. Και ω του θαύματος! Υπόσχονται ότι θα αυξήσουν τον κατώτατο μισθό κατά 30 ευρώ και θα καταργήσουν τον υποκατώτατο, λίγους μήνες πριν τις εκλογές!

Οι εργαζόμενοι/ες όμως δεν τρώμε κουτόχορτο. Το κράτος προσπαθεί πάντοτε να καρπωθεί και να αφομοιώσει τα αιτήματα των εργαζομένων. Και χωρίς αμφιβολία, διακρίνει την ελλειμματική πρόθεση διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος, την αδυναμία οργάνωσής του σε ριζοσπαστική κατεύθυνση και την χειραγώγησή από την συνδικαλιστική γραφειοκρατία που εξυπηρετεί έκδηλα τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Γιατί όταν πλησιάζουν οι εκλογές, ορμάνε πάνω στο πτώμα της κοινωνίας, σαν τα κοράκια, κάθε λογής πολιτικάντηδες, ακόμη και αν έχουν συνδικαλιστική μουσούδα. Οι ηγεσίες των ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ/ΠΑΜΕ, είναι σίγουρο πως θα αρπάξουν την ευκαιρία για να παρουσιάσουν αγώνες που θα τους εξαργυρώσουν στην συνέχεια εκλογικά. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία άλλωστε, είναι δεμένη χειροπόδαρα με τα κόμματα και πάντοτε έβλεπε τους αγώνες ως τμήμα πελατειακών σχέσεων. Το θέατρο λοιπόν της “μάχης” που θα δώσουν, θα είναι τον επόμενο καιρό η επαναφορά της ισχύος των ΣΣΕ και η αύξηση του κατώτατου μισθού. Γύρω από αυτά θα προσπαθήσουν όλοι όσοι κατέχουν την εξουσία-κι όσοι την διεκδικούν-να μαζέψουν «ψηφαλάκια».

Ο δεύτερος στόχος τους, είναι η απαξίωση των

εργατικών αγώνων. Η αποδυνάμωση της συλλογικής διάστασης των διεκδικήσεων, εκεί που το κράτος και τα αφεντικά προσπαθούν να τις “ρυθμίσουν” και να παράξουν ταξική ειρήνη, η μετατροπή των συνδικάτων σε διακοσμητικά, μιας και η όποια “αντιπαράθεση” θα μετατεθεί στο Κοινοβούλιο, η διασπορά της ψευδαίσθησης ότι για την βελτίωση των όρων ζωής, δεν απαιτείται προσπάθεια, συνέπεια και επιθετική συνδικαλιστική δράση, αλλά αρκεί να ρίξει κάποιος μια ψήφο στο σωστό κόμμα.

Τα ζητήματα όμως που τίθενται είναι πραγματικά. Σε αυτή την συγκυρία επομένων, είναι απαραίτητο να αναδειχθεί ότι οι διεκδικήσεις των εργαζομένων δεν μπορούν να στριμωχτούν στα ψηφοθηρικά παιχνίδια των κομμάτων. Είναι απαιτήσεις που προκύπτουν από τις καθημερινές ανάγκες της εργατικής τάξης και ως τέτοιες, πρέπει να προβληθούν, να αντιπαρατεθούν και γίνουν κτήμα όσο το δυνατόν περισσότερων, μέσα στα πεδία που γεννιούνται, δηλαδή στους χώρους εργασίας ενάντια στα αφεντικά και στους δρόμους ενάντια στο κράτος τους. Κι όλα αυτά, χρειάζονται πρώτα από όλα μαχητικά, μαζικά και ανυποχώρητα σωματεία, τα οποία δεν είναι και δεν θα γίνουν φυτώρια εργατοπατέρων και αυριανών υποψήφιων. Τέτοια σωματεία υπάρχουν. Πρωτοβάθμια σωματεία σε όλη την Ελλάδα, οργανώνονται από τα κάτω, συντονίζονται και διεξάγουν αγώνες σε όλους τους κλάδους. Σωματεία βάσης συσπειρώνουν όλο και περισσότερο κόσμο, ασκώντας εντελώς διαφορετική στρατηγική στην συνδικαλιστική δράση. Αυτά τα σωματεία πρέπει να γίνουν περισσότερα. Ο δρόμος της ηττοπάθειας, έχει ηττηθεί...

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΣΕ ΜΕ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΜΙΣΘΩΝ-ΜΕΙΩΣΗ ΩΡΑΡΙΩΝ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ Ν. 4024/2011 ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΝΑ ΜΕΙΩΝΟΥΝ ΜΙΣΘΟΥΣ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΚΑΘΕ ΟΡΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ

ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΥ

ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΝΤΙΕΡΑΡΧΙΑ- ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

**ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΣ / ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ / ΡΕΘΥΜΝΟΥ**

ese.ioanninon@gmail.com

eserethymnou@espiv.net

ese-ath@espiv.net